

# Stanley Kubrick

24-OCT 31 MARÇ 2018

## EXPOSICIÓ

CINEMA I AUDIOVISUALS

TEMA01

TEMA02

TEMA03

De dimarts a diumenge 11.00 - 20.00

Tancat els dilluns no festius

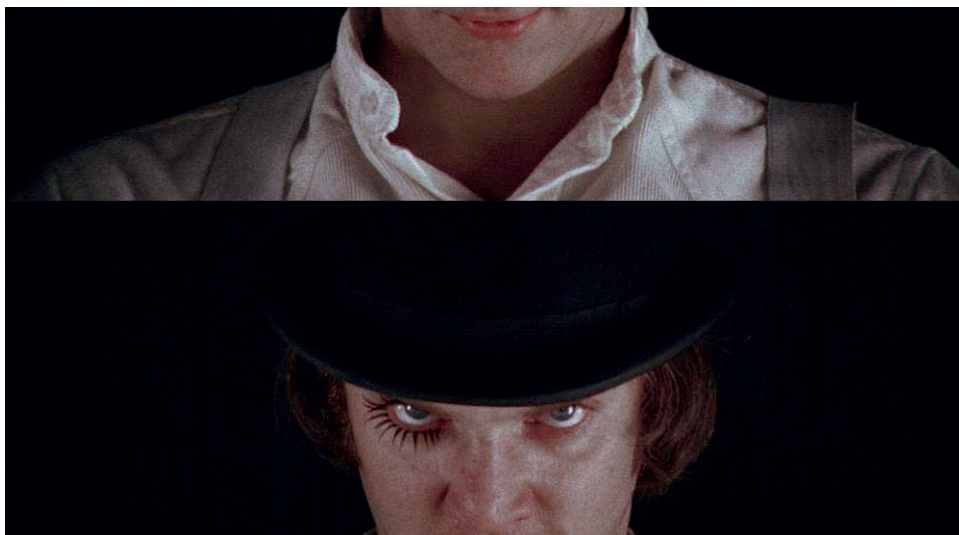
6€ / 4€ reduït

SALES D'EXPOSICIONS

<https://www.stanleykubrick.de/>

Comissariat:

Hans-Peter Reichmann, Tim Heptner, Jordi Costa



**L'exposició repassa la trajectòria creativa del director novaiorquès Stanley Kubrick (1928-1999), des dels seus anys d'aprenentatge com a fotògraf a la revista Look, aturant-se en els seus dotze llargmetratges, fins als seus projectes nonats o encomanats a la responsabilitat d'altres cineastes.**

«If it can be written, or thought, it can be filmed.» Stanley Kubrick

La mostra és un recorregut cronològic per l'obra d'un geni del cinema, creador d'obres mestres en una gran diversitat de gèneres cinematogràfics.

Presenta una cuidada selecció de més de sis-cents ítems, entre imatges en moviment (uns quaranta audiovisuals); objectes i material procedents dels arxius personals del director (documents de recerca i producció, guions, fotos fixes, utilatge, vestuari, maquetes, càmeres i objectius...), i la correspondència amb el talent que el va envoltar.

Tota la carrera del director està documentada i representada, des dels seus inicis amb curtmetratges documentals fins a la seva última pel·lícula, *Eyes Wide Shut* (1999) o obres mestres com ara 2001: una odissea de l'espai (1968), *La taronja mecànica* (1971), *Barry Lyndon* (1975) i *The Shining* (1980). Inauguració amb banda sonora de cinema El 23 d'octubre a les 19.00h obrim les portes a l'univers artístic i cinematogràfic d'Stanley Kubrick amb un concert de l'Orquestra Simfònica del Vallès, que posarà banda sonora a la festa d'inauguració interpretant peces clàssiques de la filmografia de Kubrick. Objectes icònics d'un mestre del detall Els

seguidors de Kubrick trobaran peces icòniques, vestuari i utilatge original de les pel·lícules, com ara el «Star Child»; la disfressa d'home-simi, de 2001: una odissea de l'espai; els vestits de les germanes bessones i la destal de Jack Torrance, de *The Shining*; el casc amb el lema «Born to Kill», de *Full Metal Jacket* (1986) o les màscares d'*Eyes Wide Shut*.

Kubrick era conegut per la seva exigència amb els seus companys de feina i, sobretot, amb ell mateix. Els documents de recerca i producció donen fe de la meticulositat amb què el director planejava i executava les seves obres, i del grau de detall amb què supervisava les produccions.

Les pel·lícules d'Stanley Kubrick són famoses pels efectes especials i la innovadora composició pictòrica. A l'exposició hi ha diverses peces de material de gravació amb què treballava Kubrick: càmeres portàtils i d'estudi, una taula de muntatge Moviola i una selecció d'objectius de càmera, entre les quals hi ha un objectiu Zeiss ultraràpid amb què es van filmar les escenes il·luminades amb espelmes a la pel·lícula *Barry Lyndon*.

Els projectes que Stanley Kubrick no va poder dur a terme, com ara *Napoleon* i *The Aryan Papers*, també hi són representats en tot detall. El material recollit propietat del director mostra com d'avançades estaven tant la recerca com la preproducció d'aquesta pel·lícula sobre l'emperador francès i de l'adaptació cinematogràfica de la novel·la *Wartime Lies*, de Louis Begley. Continguts inèdits en la mostra de Barcelona-Comissariada per Hans-Peter Reichmann i Tim Heptner, del Deutsches Filmmuseum de Frank-

furt, la mostra ja s'ha pogut veure en diferents ciutats d'arreu del món com Ciutat de Mèxic, Los Angeles, Seül o París.

El crític de cinema i escriptor Jordi Costa és el responsable de la seva adaptació al CCCB de Barcelona, que incorpora continguts inèdits. Entre d'altres, nous materials del film 2001: una odissea de l'espai (1968), que aquest any compleix el cinquantè aniversari, storyboards de *Barry Lyndon*, entrevistes inèdites a actors i directors col·laboradors de Stanley Kubrick o una instal·lació audiovisual biogràfica, signada per Manuel Hueriga.

«Stanley Kubrick» és una exposició del Deutsches Filmmuseum, Frankfurt am Main, Christiane Kubrick, Jan Harlan i l'Stanley Kubrick Archive de la University of the Arts London, amb la col·laboració de Warner Bros. Entertainment Inc., Sony-Columbia Pictures Industries Inc., Metro Goldwyn Mayer Studios Inc., Universal Studios Inc., i SK Film Archives LLC.

Comissaris: Hans-Peter Reichmann, Tim Heptner, Deutsches Filminstitut (Frankfurt)

Comissaris a Barcelona: Jordi Costa i Vila Disseny de l'espai: AV Diseño de Espacios Culturales

## Transicions. Hormones en la cruïlla de l'art i la ciència

4-OCT 28-OCT 2018

EXPOSICIÓ

ART

CINEMA I AUDIOVISUALS

SOCIOLOGIA

TEMA03

De dimarts a diumenge 11.00 - 20.00

Tancat els dilluns no festius

**Entrada lliure**

SALES D'EXPOSICIONS

<http://transitionalstates.com/>



«Transicions» és una mostra de videoart que aplega peces audiovisuals de catorze artistes i col·lectius que treballen temes vinculats amb les hormones. Planteja preguntes clau al voltant de com la societat regula la identitat de gènere i hi influeix, i examina de quina manera els avenços de la medicina han impactat en la nostra vida.

Alguns dels artistes aporten una visió personal sobre els canvis experimentats amb l'ús de les hormones que ajuden el seu cos a concordar amb la seva identitat de gènere i porten l'espectador pel viatge emocional que això suposa. D'altres mostren els efectes de l'ús d'hormones en les emocions, les sensacions i el desig sexual. A més a més, es fa una reflexió sobre la medicalització del cos de la dona a la societat contemporània mitjançant l'ús d'hormones en àmbits com el control de la natalitat, la menopausa i l'envelliment.

En la realització dels vídeos s'han fet servir una àmplia gamma de tècniques –animació 3D, stop-motion, vídeo d'infrarojos– i diversos formats: la interpretació, el vídeo musical, el documental, un programa de televisió o un canal de continguts en línia.

Un jurat internacional independent format per Carlos Motta (artista, Nova York), Lois Keidan (Live Art Development Agency, Londres), Laura Leuzzi (Universitat de Dundee) i Issey Osman (productora, Londres) ha seleccionat els participants a través d'una convocatòria oberta d'abast mundial. Així, la mostra inclou artistes consolidats i emergents de l'Argentina, Austràlia, Àustria, el Brasil, Colòmbia, Dinamarca, els Es-

tats Units, França, Itàlia, el Japó, el Regne Unit, Suècia i l'Uruguai.

«Transicions. Hormones en la cruïlla de l'art i la ciència» és un projecte desenvolupat i dirigit per Chiara Beccalossi (Universitat de Lincoln). La mostra de videoart, comissariada per Giulia Casalini i Diana Georgiou (Arts Feminism Queer), es va inaugurar a les galeries Project Space Plus de Lincoln abans de ser presentada a la Peltz Gallery de Londres. Després de la seva estada al CCCB es traslladarà a Bolonya, a la LABS Gallery – Arte Moderna e Contemporanea.

Us podeu descarregar una còpia gratuïta del catàleg de la mostra a [transitionalstates.com/catalogue](http://transitionalstates.com/catalogue)

Dirigeix: Chiara Beccalossi (Universitat de Lincoln)

Comissariat artístic: Giulia Casalini, Diana Georgiou (Arts Feminism Queer)

Artistes: Camila Levy Daniel, Leyla de la Hoz i Pedro Giacomolli/ Gérard Chauvin i Lanah Shai/ Fox and Owl/ Holly Slingsby/ Immaginare T/ Jennie Pedley/ Juliet Jacques i Ker Wallwork/ Marianna Simnett/ Marne Lucas aka CuntemporaryArtist/ Mary Maggic, Mango Chijo Tree and The Jayder/ Orlando Myxx/ Raju Rage/ Sarah Homewood/ Zaya Barroso.

Cicle de debats «Transicions» i seminari internacional En paral·lel, el CCCB presenta el cicle de debats «Transicions» amb un diàleg entre els artistes i activistes trans Fox & Owl i Diego Marchante moderat per la investigadora Chiara Beccalossi, una conversa entre el sociòleg i activista Miquel Missé i la biòloga i investigadora en gènere i diversitat Sam Fernández, i una

conferència del filòsof i activista Paul B. Preciado. Del 4 al 6 d'octubre també acull el Seminari Internacional «Sexologia i desenvolupament: exploració sobre la història global de les ciències sexuals». Més informació i inscripcions al seminari a [transitionalstates.com](http://transitionalstates.com)

# Instal·lació «Presos polítics a l'Espanya contemporània» de Santiago Sierra

1 JUNY 17 JUNY 2018

EXPOSICIÓ

ART

FOTOGRAFIA

POLÍTICA

TEMA03

De dimarts a diumenge 11.00 - 20.00

Tancat els dilluns no festius

**Entrada lliure**

SALES D'EXPOSICIONS

Artistes: Santiago Sierra



**«Presos polítics a l'Espanya contemporània» de l'artista Santiago Sierra, presenta 24 fotografies en blanc i negre de rostres pixelats que fan referència a 74 presos polítics de posicions molt diverses.**

«El fet de recórrer universalment a la institució penitenciària és en si mateix un indicador del fracàs i de la impotència de les societats per construir un àmbit de convivència saludable que respecti la sobirania personal». Amb aquesta citació s'inicia el comunicat de Santiago Sierra per contextualitzar la seva instal·lació més recent, «Presos polítics a l'Espanya contemporània».

L'obra pretén fer visible, a partir d'una selecció d'exemples molt clars, l'existència de presos polítics a l'Estat espanyol i destaca que, dins el panorama carcerari actual, un gran nombre de presos han estat condemnats a causa de les seves ideologies, especialment d'esqueres.

La tradició franquista i la prolongació dels conflictes nacionalistes després de la Transició han fet particularment confús el criteri de definició de pres polític a Espanya, cosa que ha generat un context des del qual diverses activitats poden ser considerades delictes de «terrorisme». Amb aquesta instal·lació, Santiago Sierra reflexiona sobre l'efecte de la «Ley Mordaza» a l'Espanya actual i ens interpel·la a no mirar cap a una altra banda davant d'aquesta realitat.

Santiago Sierra ha exposat arreu del món i és especialment conegut dins el món de l'art polític pel seu treball de denúncia del capitalisme, l'explotació o el mercat laboral. La seva obra també posa en qüestió la naturalesa de la institució artística.

Aquest projecte coincideix amb la programació del Dia Orwell, una reflexió sobre les amenaces a la llibertat d'expressió, la veritat i l'ús de la mentida, el control de la informació i la censura. La instal·lació fotogràfica s'acompanya d'una sèrie de debats i activitats paral·leles.



# La llum negra. Tradicions secretes en l'art des dels anys cinquanta

16 MAIG 21-OCT 2018

EXPOSICIÓ

ART

CIÈNCIA

FILOSOFIA

TEMA03

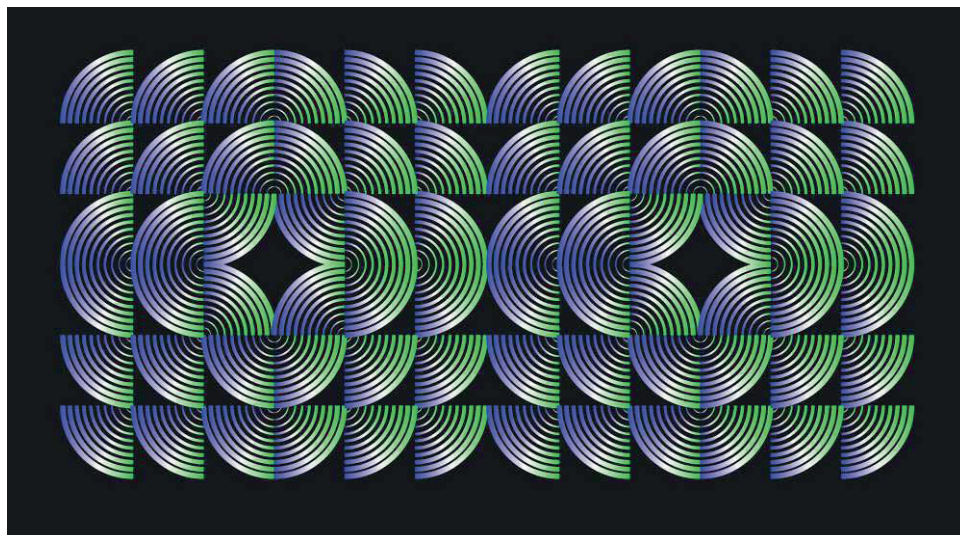
De dimarts a diumenge 11.00 - 20.00

Tancat els dilluns no festius

**6€ / 4€ reduït Veure descomptes i gratuïtat**

SALES D'EXPOSICIONS

Comissariat: Enrique Juncosa Disseny de l'espai: Francesc Pons



**L'exposició tracta sobre la influència que les diferents tradicions secretes han exercit en l'art contemporani des dels anys cinquanta fins a l'actualitat. Presenta unes 350 obres d'artistes tan dispars com ara Antoni Tàpies, Agnes Martin, Henri Michaux, Joseph Beuys, Ulla von Brandenburg, William S. Burroughs, Joan Jonas, Jordan Belson, Goshka Macuga, Kenneth Anger, Rudolf Steiner, Alejandro Jodorowsky, Francesco Clemente i Zush.**

L'exposició aplega, de manera més o menys cronològica, pintures, fotografies, instal·lacions, llibres, música, gravats i documents d'artistes en gran part d'Amèrica del Nord, país on històricament les tradicions secretes han gaudit de més acceptació.

Hi ha obres de creadors que ja són considerats fonamentals en la història de l'art i Agnes Martin, al costat de les de figures menys conegudes de l'underground contracultural dels anys seixanta i setanta. També presenta artistes joves, ja que es vol retre compte d'un nou interès per aquestes tradicions.

Puntualment, l'exposició explora també la influència d'idees esotèriques en àmbits de la cultura popular, com el còmic, el jazz, el cinema i el rock alternatiu.

Una aproximació sense prejudicis a l'art i les tradicions esotèriques Les tradicions esotèriques es poden rastrejar fins als orígens mateixos de la civilització, per tal com serveixen en diferents moments per estructurar idees filosòfiques. Tot i la importància que van tenir aquestes idees per al desenvolupament de l'art del segle XX, han estat normalment ignorades o menyspreades en

la nostra època a causa de la influència dominant dels pensaments racionalistes, com també per la dificultat de parlar d'aquestes qüestions amb un llenguatge entenedor i directe.

Les tradicions esotèriques es poden rastrejar fins als orígens mateixos de la civilització, per tal com serveixen en diferents moments per estructurar idees filosòfiques, lingüístiques, científiques o espirituals. Tot i la importància que van tenir aquestes idees per al desenvolupament de l'art del segle XX, han estat normalment ignorades o menyspreades en la nostra època a causa de la influència dominant dels pensaments racionalistes, com també per la dificultat de parlar d'aquestes qüestions amb un llenguatge entenedor i directe.

En els últims anys, però, molts artistes s'han tornat a interessar per assumptes tan diversos com l'alquímia, les societats secretes, la teosofia i l'antroposofia, els corrents esotèrics de les grans religions, les filosofies orientals, la màgia, la psicodèlia i la ingesta de drogues, els símbols i els mites universals, l'anomenada quarta via del místic armeni Georges Gurdjieff, etc., cosa que ha generat un interès renovat per aquestes qüestions que no existia des de la Contracultura dels anys seixanta i setanta.

Segons l'escriptor Enrique Juncosa, comissari de l'exposició, aquest interès «potser es deu al fet que tornem a viure en un món inquiet i insatisfet, preocupat per qüestions com les noves guerres colonials, el terrorisme fonamentalista, la gravíssima crisi ecològica o els populismes nacionalistes, tal com en els seixanta i setanta es temia una imminent catàstrofe nuclear devas-

tadora. A més, una gran part de l'art dominant en els nostres dies és summament avorrit en no tenir cap misteri i negar la poetització i interpretació de la seva experiència». Origen de «La llum negra» El títol «La llum negra» es refereix a un concepte del sufisme, la branca esotèrica de l'islam que ensenya un camí de connexió amb la divinitat mitjançant la visió interior i l'experiència mística. El sufisme, que pensa que la realitat no és sinó llum en diferents graus d'intensitat, parla de tot un sistema de visions interiors de colors que marquen el progrés espiritual dels iniciats fins a esdevenir «homes de llum». La intenció és aconseguir un estadi de supraconsciència que s'anuncia simbòlicament amb aquesta llum negra. Autors amb obra exposada Carlos Amoraless / Kenneth Anger / Antony Balch / Jordan Belson / Wallace Berman / Forrest Bess / Joseph Beuys / William S. Burroughs / Marjorie Cameron / Francesco Clemente / Bruce Conner / Aleister Crowley / René Daumal / Gino de Dominicis / Louise Despont / Nicolás Echevarría / Robert Frank / João Maria Gusmão + Pedro Paiva / Brion Gysin / Jonathan Hammer / Frieda Harris / Derek Jarman / Jess / Alejandro Jodorowsky / Joan Jonas / Carl Gustav Jung / Matías Krahn / Wolfgang Laib / LeonKa / Goshka Macuga / Agnes Martin / Chris Martin / Henri Michaux / Grant Morrison / Tania Mouraud / Barnett Newman / Joan Ponç / Genesis P-Orridge / Sun Ra / Harry Smith / Rudolf Steiner / Philip Taaffe / Antoni Tàpies / Fred Tomaselli / Suzanne Treister / Vaccaro - Brookner / Ulla von Brandenburg / Terry Winters / Zush

## Després de la fi del món

25 OCTUBRE 1 MAIG 2017

### EXPOSICIÓ

CIÈNCIA

CIUTAT I ESPAI PÚBLIC

ECOLOGIA

CULTURA

De dimarts a diumenge 11.00 - 20.00

Tancat els dilluns no festius

**6€ / 4€ reduït Veure descomptes i gratuïtat**

SALES D'EXPOSICIONS

Comissariat:

José Luis de Vicente

Artistes:

Benjamin Grant, Natalie Jeremijenko, Charles Lim, Timothy Morton, Rimini Protokoll, Kim Stanley Robinson, Tomás Saraceno, Superflux, Unknown Fields Division



«Després de la fi del món» és una exposició sobre el planeta del 2017, transformat irreversiblement en el planeta Antropocè després de dos segles d'intervenció de l'home en els sistemes naturals. Però també és una exposició sobre com arribarem al món de la segona meitat del segle XXI, i sobre la responsabilitat de la nostra societat envers les generacions que hi naixeran i creixeran.

Aquesta civilització s'ha acabat. I tothom ho sap  
McKenzie Wark

El marxisme pot incloure els no-humans – ha d'incloure els no-humans.

Timothy Morton

En les properes dècades la humanitat s'enfronta a un dels reptes més complexos de la seva història. En la segona meitat del segle XXI haurem de deixar d'emetre CO<sub>2</sub> a l'atmosfera, per sempre. «Després de la fi del món» és un assaig espacial sobre el present i el futur de la crisi climàtica: un viatge als paisatges del planeta Antropocè i una conversa amb els humans i els no-humans del 2100.

Artistes, filòsofs, muntanyes de sorra, novel·listes, animals marins, dramaturgs, plantes, arquitectes, objectes, dissenyadors especulatiu, rius contaminats, satèl·lits, científics... treballen plegats per imaginar escenes, explicar històries i construir estratègies per sobreviure al món que ve. El resultat és una experiència hipnòtica, d'estranyament, que parla del trauma davant la magnitud de la crisi i la pèrdua del món tal com el coneixíem, però també de l'oportunitat de canvi i la urgència d'un pacte entre generacions. Instal·lacions immersives «Després de la fi del

món» es compon de vuit instal·lacions immersives a la sala d'exposicions, una base d'experimentació i acció participativa a l'espai públic de la ciutat de Barcelona, i el disseny i el desplegament d'un «Ministeri del Futur» que pensi la política del molt llarg termini, per investigar les condicions de desigualtat i temporalitat i les diferents magnituds en què es defineix la crisi.

Els participants a «Després de la fi del món» inclouen una coalició d'humans i no-humans, entre els quals destaquen, perquè tenen nom propi: la companyia de teatre documental alemanya Rimini Protokoll (DE), que desenvolupa una experiència dramàtica sobre les espècies guanyadores i perdedores en la crisi climàtica; Tomás Saraceno (AR) presenta Aerocè, un projecte d'arquitectura utòpica que imagina l'atmosfera com un nou territori per a l'expansió de la humanitat; les expedicions a l'Antropocè d'Unknown Fields Division (Kate Davies + Liam Young) (UK), un viatge a través de les infraestructures globals de la moda explorant els paisatges materials del disseny. Charles Lim (SG) estrena la seva investigació sobre la terraformació de Singapur, un país fet de sorra artificial en guerra contra la pujada del nivell del mar. La plataforma de comissariat de fotografia satèl·lit Overview dirigit per Benjamin Grant (US) ens enfronta en una instal·lació amb la realitat de la nova pell de la Terra. L'estudi de disseny-ficció Superflux (IN/UK) ens trasllada a un apartament del 2050 en un món en què les sequeres i els huracans han canviat la nostra manera d'alimentar-nos. L'enginyera i artista Natalie Jeremijenko (AU), un referent en les relacions entre art i

ciència, instal·la a l'exposició la seu de la seva Clínica de Salut Mediambiental, per construir noves relacions mútuament beneficioses entre les diferents formes de vida que conviuen a la ciutat.

L'exposició compta a més a més amb un pròleg escènic a càrrec de l'escriptor Kim Stanley Robinson (US), un dels noms cabdals de la literatura de ciència-ficció contemporània, i un assaig-instal·lació en cinc capítols del filòsof Timothy Morton (UK), pare de la dark ecology i del concepte d'hiperobjectes. Espais laboratori: Estació Beta i Estació Ciutat. L'Estació Beta, un laboratori dins l'exposició, acollirà tallers, presentacions, visites comentades i col·loquis organitzats amb els centres científics, tecnològics i les universitats de Catalunya, que aportaran mirades i perspectives des d'àmbits i formats diversos sobre els temes tractats a l'exposició, durant els sis mesos del projecte.

«Després de la fi del món» també inclou una base d'experimentació i acció participativa a l'espai públic de la ciutat de Barcelona anomenada Estació Ciutat.

Exposició comissariada per: José Luis de Vicente

Projecte de participació Estació Ciutat: Josep Perelló

Direcció de projecte: Rosa Ferré

Amb la participació especial de Timothy Morton en el paper de ministre del Futur

Disseny de l'exposició: Guillermo Santomà

## Björk Digital

14 JUNY 22-OCT 2017

### EXPOSICIÓ

ART

INNOVACIÓ

TEMA02

TEMA03

De dilluns a dijous | 15.00 - 19.00

Divendres | 15.00 - 20.00

Dissabtes | 10.00 - 20.00

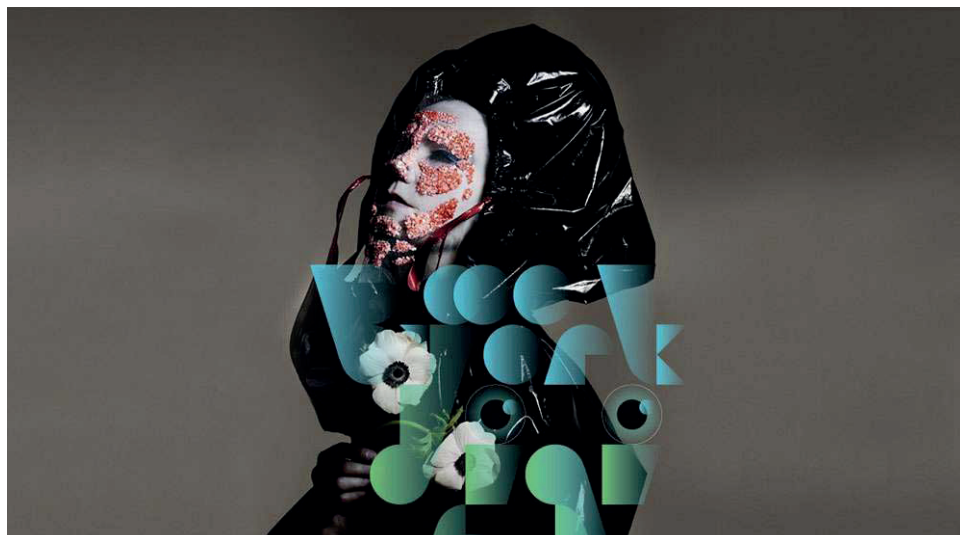
Diumenges i festius | 10.00 - 19.00

**14.50€ / 12.50€ reduït**

**Entrada reduïda: abonament Sónar o acreditació Sónar+D, Amics CCCB, aturats, Targeta Rosa i Targeta Discapacitat, grups a partir de 10 persones (+info a [taquilles@cccb.org](mailto:taquilles@cccb.org))**

SALES D'EXPOSICIONS

[http://bjorkdigital.cccb.org/ca?utm\\_medium=web&utm\\_source=cccb&utm\\_campaign=bjorkcccb](http://bjorkdigital.cccb.org/ca?utm_medium=web&utm_source=cccb&utm_campaign=bjorkcccb)



«Björk Digital» proposa un viatge emocional i personal per la música i l'univers creatiu de la icònica artista islandesa. És l'única oportunitat de visitar a Espanya un entorn immersiu de realitat virtual creat per la mateixa Björk amb la col·laboració dels millors artistes visuals del moment.

Inspirada en la discografia de Björk i especialment en el seu darrer àlbum Vulnicura, l'experiència combina performance, cinema, instal·lació, vídeo i interacció i inclou peces audiovisuals produïdes amb l'última tecnologia de realitat virtual.

Hem de posar-li humanitat i ànima a la tecnologia. Utilitza la tecnologia per apropar-me a la gent, per ser més creativa.

BjörkVulnicura, el disc de les feridesL'exposició és un recorregut per alguns dels temes principals de Vulnicura, un dels àlbums més íntims i lloats de Björk, que l'artista va crear després de la separació amb la seva parella.Un itinerari immersiuBjörk Digital és un recorregut de 90 minuts de durada que et permet viure, en primera persona, una experiència sensorial, gairebé teatral, de connexió amb l'artista.Tecnologies com el vídeo panoràmic, el so envoltant, la realitat virtual 360°, les imatges 3D o els comandaments i cascos d'RV permeten que l'espectador desconnecti per interactuar amb l'univers Björk.Un viatge a Islàndia i al món interior de BjörkA peces com Black Lake, Björk utilitza les impressionants muntanyes islandeses per transmetre el seu estat d'ànim. L'obra, dirigida per Thomas Huang, s'ha exposat al MoMA de Nova York.Björk canta per a tuL'obra Stonemi-

lker VR funciona com un concert privat en què la cantant i l'espectador es troben cara a cara en un entorn remot: una platja d'Islàndia.Videoclips que són artNotget VR, una de les peces de realitat virtual, acaba de guanyar el Grand Prix al Festival de Canes. Podreu veure, a més, una selecció dels millors vídeos musicals de la carrera de Björk, dirigits per directors com Michel Gondry, Spike Jonze, Alexander McQueen, Nick Knight, Stéphane Sednaoui, o els més recents Jesse Kanda, Andrew Thomas Huang, Warren du Preez o Nick Thornton Jones, entre d'altres. Un projecte internacionalLa mostra arriba al CCCB després del seu pas per Tòquio, Sidney, Montreal, Reykjavík, Londres i Los Angeles i suposa una ocasió única per visitar l'exposició al nostre país.

La realitat virtual no és només una continuïtat natural del vídeo musical, sinó que té un potencial teatral encara més profund, ideal per a aquest viatge emocional.Björk



## World Press Photo 2017 Mostra Internacional de periodisme professional

29-ABR 5 JUNY 2017

EXPOSICIÓ

FOTOGRAFIA

PERIODISME

TEMA02

TEMA03

De dimarts a dijous

11.00 - 20.00

Divendres

11.00 - 21.00

Dissabte i diumenge

10.00 - 21.00

Tancat els dilluns no festius

**6€ / 4€ reduït**

SALES D'EXPOSICIONS

<http://www.worldpressphoto.org/>



**World Press Photo 2017 avança les seves dates i converteix Barcelona en una de les primeres ciutats del món on es mostren les fotografies guanyadores del prestigiós premi de fotoperiodisme.**

La tretzena edició de l'exposició internacional World Press Photo, organitzada per la Fundació Fotogràfic Social Vision, s'instal·la al CCCB amb les 143 fotografies guanyadores i un complet programa d'activitats paral·leles i visites comentades per aprofundir en els temes i els autors dels reportatges d'aquesta edició.

La mostra compta amb la presència activa dels fotògrafs guanyadors espanyols: Santi Palacios, Francis Pérez i Jaime Rojo, així com del fotògraf alemany resident a Barcelona, Daniel Elter i la barcelonina establerta a Nova York, Carla Tramullas.

Aquesta cita ineludible pels amants de la fotografia, s'ha convertit en una de les fites més senyalades de la cultura i del periodisme visual a Barcelona. Una oportunitat per emocionar-se, informar-se, entendre o qüestionar-se la realitat que ens envolta.

World Press Photo 2017 en xifres Les fotografies guanyadores han estat escollides entre les 80.404 imatges que s'han presentat a concurs, realitzades per 5.034 fotògrafs de 125 països. 222 fotògrafs espanyols han participat en el certamen.

La fotografia guanyadora d'enguany es titula Un assassinat a Turquia i la va disparar el fotoperiodista turc Burhan Ozbilici, que treballa per a l'agència Associated Press. És una instantània dels fets que van succeir el 19 de desembre de

2016, quan Mevlüt Mert Altıntaş, un agent de policia de 22 anys fora de servei, va assassinar l'ambaixador rus a Turquia, Andrei Karlov, durant la inauguració d'una exposició d'art a Ankara. Va ferir a tres persones més, abans de ser abatut a trets per oficials de la policia.

## Fenomen Fotollibre

17 MARÇ 27-AGO 2017

### EXPOSICIÓ

ART

FOTOGRAFIA

LITERATURA

TEMA03

De dimarts a diumenge

11.00 - 20.00

Tancat els dilluns no festius

**Entrada combinada CCCB i Foto Colectania**

**8 € / 6 € reduït**

**Entrada CCCB**

**6 € / 4 € reduït**

SALES D'EXPOSICIONS

Comissariat:

Gerry Badger, Horacio Fernández, Ryuichi Kaneko, Erik Kessels, Irene de Mendoza, Moritz Neumüller, Martin Parr, Markus Schaden, Frederic Lezmi



**L'exposició reivindica el fotollibre a la cultura visual contemporània alhora que proposa una reinterpretació de la història de la fotografia a través del fotollibre i de la fotografia impresa. Nou comissaris, figures clau del moviment del fotollibre, comparteixen les seves respectives visions en una exposició coral al CCCB i a la Fundació Foto Colectania.**

Les publicacions il·lustrades amb fotografies, també conegudes com a llibres de fotografia o senzillament fotollibres, han guanyat popularitat els darrers anys i ocupen un lloc central en la fotografia contemporània.

L'exposició, que es presenta de forma simultània al CCCB i a la Fundació Foto Colectania, traça un recorregut obert per la història del fotollibre, des dels seus inicis fins a la producció contemporània. I ho fa des de la mirada de nou comissaris internacionals experts en la matèria: Gerry Badger, Horacio Fernández, Ryuichi Kaneko, Erik Kessels, Frederic Lezmi, Martin Parr, Markus Schaden, Irene de Mendoza i Moritz Neumüller, que ha estat el comissari executiu de tot el projecte.

La premsa diu: «Un exercici d'imaginació per donar un format interessant a l'exhibició museística del fotollibre, amb sistemes interactius i altres recursos que busquen la sorpresa» Ara Diumenge

«Per als autors joves, l'exposició és una veritable experiència pedagògica» El País

«El gran èxit d'aquest projecte és haver rescatat el fotollibre com a obra total: un treball global que fusiona fotografia, edició gràfica i disseny» NotodoEl fenomenEls darrers anys els fotolli-

bres han viscut un període de gran expansió i han passat a ocupar una posició central en la fotografia contemporània. Actualment es produeixen més llibres que mai, es compren i es venen, s'intercanvien i es col·leccionen. L'edició independent o autoedició de llibres i zins s'ha convertit en un fenomen de molta repercussió tant en el sector editorial com en l'artístic i comprovem que, en plena era digital, existeix un retorn a l'objecte imprès. Molts autors han trobat en aquest format no només una bona eina per mostrar les seves fotografies, sinó també l'espai perfecte per a l'experimentació i la creativitat. A aquests factors s'hi suma, també, un creixent interès per la reinterpretació de la història de la fotografia a través del paper històric del fotollibre i de la fotografia impresa, tal com ho demostren els ambiciosos estudis i projectes realitzats a nivell global.

El llibre és el lloc natural de la fotografia.

Gerry Badger, fotògraf i comissariEls talents contemporanisA l'exposició també hi participen diversos artistes contemporanis que han aportat una visió genuïna al mitjà i que ofereixen, alhora, una mostra dels processos de creació d'un fotollibre: Laia Abril, Julián Barón, Alejandro Cartagena, Jana Romanova, Vivianne Sassen, Thomas Sauvin i Katja Stuke & Oliver Sieber.

Un fotollibre és un relat en imatges.

Passar les seves pàgines és com veure una pel·lícula o llegir una novel·la.

Horacio Fernández, fotògraf i comissariUna exposició amb més de 500 fotollibresA «Fenomen Fotollibre», entre molts altres continguts, s'hi poden veure des dels fotollibres de Ródtchenko,

William Klein i Robert Frank fins als fotollibres nipons, pioners d'aquest fenomen. El fotògraf Martin Parr hi exposa els millors exemplars de la seva col·lecció particular. Una secció dedicada a fotollibres de denúncia i propaganda reuneix els dissenys més radicals. Manuel Álvarez Bravo, Gabriel Cualladó i Henri Cartier-Bresson són altres noms presents a la mostra així com les darreres propostes de reconeguts artistes contemporanis que han aportat una visió genuïna al mitjà, com Laia Abril o Vivianne Sassen, i que ofereixen una mostra dels processos de creació d'un fotollibre.El repte d'exposar fotollibres«Fenomen Fotollibre» indaga també sobre el repte que suposa exposar un fotollibre fent ús de diversos sistemes interactius que permetin recórrer i experimentar el llibre i la fotografia a partir d'enfocaments molt diversos.

La mostra vol apropar el fotollibre a un públic ampli i per fer-ho, recorre a diversos dispositius i tecnologies digitals, com ara el vídeo i les pantalles tàctils, juntament amb zones de lectura i un seguit d'activitats paral·leles relacionades a les comunitats vinculades a l'univers del fotollibre. Hi ha una clara tendència de retorn a l'objecte imprès.

Moritz Neumüller, comissari executiu



# 1.000 m2 de disseny Arquitectura i sexualitat

25-OCT 19 MARÇ 2016

## EXPOSICIÓ

ART

DISSENY

CULTURA

TEMA03

De dimarts a diumenge

11.00 - 20.00

Tancat els dilluns no festius

6€ / 4€ reduït

**Veure descomptes i gratuïtat**

SALES D'EXPOSICIONS

Comissariat:

Adélaïde de Caters, Rosa Ferré



**L'exposició investiga com s'han projectat, construït i imaginat els espais per al sexe en la societat occidental des del s. XVIII fins als nostres dies.**

Mitjançant unes 250 peces, entre dibuixos i maquetes d'arquitectura, instal·lacions artístiques, audiovisuals, llibres i altres materials, l'exposició explora el poder que exerceixen els espais com a motor del disseny i mostra com ha contribuït l'arquitectura al control dels comportaments i a la creació dels estereotips de gènere en la nostra societat patriarcal.

La mostra presenta alguns dels projectes que s'han distingit per la subversió dels models tradicionals i el postulat d'utopies de convivència sexual o espais privats concebuts exclusivament per al plaer. Revisa les propostes de Claude-Nicolas Ledoux, Charles Fourier, Sade, Guy Debord, l'arquitectura radical dels anys seixanta i setanta, Carlo Mollino, Adolf Loos, Nicolas Schöffer, Wilhelm Reich, l'arquitectura de Playboy i l'obra d'arquitectes i artistes contemporanis.

«1.000 m2 de disseny», sosté la necessitat de revisar, des de la contemporaneïtat, la vigència i l'interès d'alguns projectes especulatius radicals que sembla que ens parlen directament des d'una distància, en alguns casos, de més de dos segles. Convida a considerar com es construeixen les sexualitats d'acord amb determinats codis culturals subjectes a normes corporals i discursives, i quin és l'espai del disseny i el plaer a la nostra societat.

L'exposició posa de manifest com la creació de certs parèntesis de resistència al que és norma-

tiu neixen sobretot de l'arquitectura informal i de l'apropiació de llocs. Evidència com la pràctica de l'arquitectura ha estat dominada per homes fins molt recentment i que, en conseqüència, els espais proposats per al plaer s'imaginaven des d'un disseny i una fantasia masculins.

L'arquitectura, com a disseny físic de l'espai i com a atmosfera, forma part substancial de les nostres fantasies. Molts dels espais exposats no s'han fet mai realitat, només s'han imaginat i s'han construït mitjançant el llenguatge o la imatge projectada.

La proposta es desenvolupa en tres capítols temàtics: Utopies sexuals, Refugis llibertins i Sexografies, i inclou diversos espais autònoms que funcionen com a «miniexposicions», comisariats, cadascun, per diferents especialistes: una reproducció del Centre d'Entreteniments Sexuals de Nicolas Schöffer (Eléonore de Lanvandeira Schöffer i Guillaume Richard), un gabinet de lectura de ficció llibertina (Marie-Françoise Quignard), una instal·lació dedicada a l'arquitectura proposada per la revista Playboy (Beatriz Colomina i Pep Avilés) i una sala de cine porno a la manera de les dels anys setanta (Esther Fernández).

També presenta la instal·lació de nova creació *Right Into Her Arms*, de William Kentridge, que l'artista sud-africà ha fet en el marc de la seva posada en escena de l'òpera *Lulú*, d'Alban Berg.